

جوانیناسی و شیعری هیمن

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۴/۳۱ - تاریخ پذیرش: ۹۶/۸/۲۴

جه عفر قاره منی^۱

ماستهری زمان و ئەدەبی فارسی، مامۆستای په‌روه‌رده، بۆکان

کورتە

جوانیناسی هەر له سەردهمی سوفرات و بگره کۆنتریشەوه به فۆرم و شیوازی جیاواز له لایەن فەیلەسووفانی یۆنانەوه لیکدانەوهی لەسەر کراوه. بیری تێرمان له جوانی له سەردهمی کلاسیکدا گەیشته چلەپۆپەیی گەشەکردن. میژووی سەرھەلدانى جوانیناسی به شیوازیکی زانستی بۆ سەرەتای سەدەى هەژدەھەم دەگەرێتەوه. یەكەم جار فەیلەسووفی ئالمانی، ئەلیكساندەر کۆتلیب باوم گارتین^۲ (۱۷۶۲-۱۷۱۴)، زاراوهی جوانیناسی^۳ بەکار هینا. ئاواز (مۆسیقا) بەشیک له پێکھاتەى جوانیناسی و ره‌گەزه بنه‌ره‌تیه‌کانی شیعره. له راستیدا شیعری ئاخاوتنیکى ئاوازییه و هه‌ست و سۆز ده‌بزوین. هیمن له زۆربەى شیعره‌کانیدا گرنگیه‌کی تایبه‌تی به ئاوازی شیعری داوه و به‌هه‌روه‌ه‌رگرتن له ئاوازی ناوه‌وه و ده‌روه‌ه جوانیه‌کی تایبه‌تی به فۆرم (روالەت) و ناوه‌روکی شیعره‌کانی به‌خشیه و ده‌کرێ ئەم بابەته وه‌ک لایه‌نیکى جوانیناسی له شیعره‌کانیدا پێشکندری و به‌رحه‌سته بکریت. مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له شرو‌فه‌ی جوانیناسی شیعری هیمن ئەوه‌یه ئەم بابەته وه‌ک تاقیگه‌یه‌ک چاو لیکه‌پین و بزاین شیعره‌کانی چه‌نده له‌م بواره‌دا سه‌رکه‌وتوووه؟ چه‌نده هیمن هزرخه‌یالایی ئاوه‌تی جوانیناسی کردوووه و هه‌ستی به‌رده‌نگ ده‌جوولینیت؟ مه‌به‌ست له‌م وتاره‌ ته‌نیا ئەوه نییه‌ سه‌لمین شیعری هیمن به‌هه‌ری جوانیناسی هه‌یه و به‌س، به‌لکوه‌ له‌ رواینیکى گشتیدا سه‌لماندنی ئەم راستیه‌یه که شاعیرانی کورد شاره‌زای زانستی جوانیناسی بوون. له‌م وتاره‌دا تیشک ده‌خه‌ریته‌ سه‌ر به‌شیک له جوانیناسی ئاوازی و جوانیناسی خه‌یالی شیعری هیمن که له ئافرانندی وینەى شیعریدا رۆلی سه‌ره‌کیان هه‌یه. شیعری هیمن خاوه‌نی خه‌یالیکى به‌رز، هزریکی قوول، زمانیکى ره‌وانه و هه‌ر ئەم بابەتانه شیعری هیمن به‌هیز و دل‌رفین ده‌کەن. ره‌وتی به‌کارهاتوو له‌م لیکۆلنه‌وه‌یه‌دا، ره‌وشتی ئینساندی و کتیبخانه‌یه، که له‌ فیش‌نوسى له‌سه‌ر بابەته‌کان پێکھاتوو.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: جوانیناسی، هیمن، ئاوازی ناوه‌وه، وینەى شیعری

1- ghahjefer@gmail.com

2- Alexander Gottlieb Baumgarte

3- Aesthetics.

۱- سه‌ره‌تا

سروش‌ت یه‌که‌م سه‌رچاوه‌ی جوانییه و مروّف یه‌که‌م جار له ناو سروشتدا جوانیی ناسیوه و هۆی جوولاندنی هه‌سته‌کانی بووه. به درێژایی میژوو، فه‌یله‌سووف و بیرمه‌ندان به پیتی ریپازه‌کانی فه‌لسه‌فی، ئایینی و هونه‌ری ئەم چه‌مکه‌یان پیناسه‌کردوووه و هه‌رکام هه‌ولیان داوه له گۆشه‌نیکایه‌که‌وه ئەم زاراوه‌یه شووّه بکه‌ن، به‌لام هه‌یچکام لیکدانه‌وه‌یه‌کی ته‌واویان نه‌خستۆته روو، ئەوه‌ش بوو ئەو هۆیه‌ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که خودی چه‌مکی جوانی، ریژه‌یی و ناروونه. جوانی دوو جوژه: یه‌که‌م جوانیی سروشتی و دووه‌م جوانیی هونه‌ری. مه‌رجی سه‌ره‌کی له جوانیی هونه‌ریدا ئافرانندی سوژ و خووشییه. به‌رده‌وام به‌هۆی پشکه‌وتنی مروّف، کۆمه‌لگا، جووری ژیان و بیرکردنه‌وه، واتای جوانیش تووشی گۆران ده‌بی و لیکدانه‌وه‌ی نوپی بوو ده‌کری، هه‌ر ئه‌و لیکدانه‌وانه‌ زیندوویی، گرنگی و بایه‌خی جوانی ده‌رده‌خه‌ن.

میژووی جوانیناسی بوو ۵۰ سال پیش زایین ده‌گه‌رپه‌ته‌وه و یه‌که‌م جار لای یۆنانییه‌کان سه‌ری هه‌لداوه. فه‌یله‌سووفانی یۆنانی وه‌ک هیراکلیت، دیموکریت و ئەفلاتوون رایان وا بووه که که‌ره‌سته‌ی سه‌ره‌کیی هونه‌ر، جوانییه و هونه‌ر لاسایی‌کردنه‌وه‌ی جوانییه و چیژی جوانی له ئاوپه‌بوون و گونجانی فۆرمی کاری هونه‌ری و جوانیی هزر به‌ده‌ست دیت. بیری تیگه‌یشتن و تیرامان له جوانی به‌گشتی له سه‌رده‌می کلاسیکدا گه‌یشته‌چله‌پۆبه‌ی گه‌شه‌کردن، واته‌له‌ نیوان سه‌ده‌کانی شه‌شه‌م و سێهه‌می پیش زایین، چیرۆکه‌کانی هۆمیرۆس (ئه‌لیاد و ئۆدیسسه) و چیرۆکه‌ شیعرییه‌کانی (هیسسۆدووس) ده‌رکه‌وتن، به‌تایه‌ت شیعه‌ر عاتفییه‌کان و دراما و یادداشته‌ میژوویییه‌کان و هتد، بووژانه‌وه (احمدی، ۱۳۸۰: ۲۷؛ وزیری، ۱۳۸۸: ۱).

میژووی سه‌ره‌هلدانی جوانیناسی به‌ شیوه‌یه‌کی زانستی بوو سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م ده‌گه‌رپه‌ته‌وه. یه‌که‌م جار فه‌یله‌سووفی ئالمانی ئەلیکساندیرکۆتلیب باوم گارتین (۱۷۶۲-۱۷۱۴) زاراوه‌ی "aesthetics"ی که پیشتر واتای «باوه‌پری هه‌ستیاری» هه‌بوو له کتیییک هه‌ر به‌م ناوه‌ بوو ئەو لقه‌ زانستییه‌ی هه‌لبژارد. له روانگی گارتین، جوانی بریتییه له تیگه‌یشتن له ریگه‌ی هه‌سته‌کان. زاراوه‌ی ئەسینکتیک له بنه‌ره‌تدا وشه‌یه‌کی یۆنانییه و واتای هه‌ست یان تیوری هه‌سته‌کان ده‌گه‌یه‌نی. وشه‌ی "aesthetics" له فه‌ره‌نگی یۆنانیدا، واته‌هه‌ست. به‌م پیه‌

جوانیناسی لقیکی تاییه تیه له لیکۆلینه وهی ههست و ویزدان. دواى گارتین به چالاکیی بیرمه ندانیک وه ک کانت و هیگیل، جوانیناسی وه ک لقیک له زانسته مروویه کان له چوارچیوهی فهلسه فهی هونه ردا پیناسه کرا (احمدی، ۱۳۸۰: ۲۷؛ وزیرى، ۱۳۸۸: ۱).

شاعیران و نووسهران گرنگی و بایه خى زۆر به لایه نی جوانیناسی به ره مه کانیا ن ده دن و ته نانه ت هه ندی جار به ره مه کانیا ن ته نیا له پیناو پیشکه شکردنی جوانی و جوانیناسیه، چونکه له ناو دونیای هونه ر و نه ده بدا (ئیتساتیکا- جوانیناسی) ئامانجیکی پیروژه. هه موو هونه ر مه ندیک به شوین جوانیدا هه لوه دایه (عومه ر مسته فا، ۲۰۰۹: ۲۱-۲۲).

یه کییک له وه که ره ستانه ی که له ئافرانندی جوانیدا رۆلی سه ره کیی هه یه «زمان»ه. زمان له به ستینی شیعیر و له جه سته ی ده قیکی شیعیریدا به ئیله هامیکی سیحراوی به ره جه سته ده بی. شیعیر، ده ربیری هه موو ئه وه هه ست و نه ست و سۆز و خه یالانه یه که له ناخی شیعیریکدا په نگی خواردۆته وه و به زمانیکی خه یالای و هونه ری ده رده بردری. شیعیر ئه وه دونیا خه یالایه یه که له ناخی شاعیره وه هه لده قولی و له فۆرمی وشه و له به ستینی زماندا دپته رسکان. ئامانجی سه ره کیی شاعیر له شیعیره کانیدا نوانندی لیها تووبی له ئافرانندی جوانی و یاریکردن به وشه و به کارهیتانی زمانیکی تاییه تی پر له هیما و وینه ی شیعیریه. ئه رکی شاعیر به رزکردنه وهی زمان له شیوه گشتیه که یه وه بۆ ده نگیکی تاییه تیه که له ریگای جیهانبینی و به هره ی خۆیه وه له ریکترین و کاریگه رترین شیوه دا وینا ده کړی و ده بیته هوی به ره مه هیتانی نیشانه و ده نگ و ئاوازه کانی به شیوه یه کی ناوازه.

له شروقه ی هونه ردا، شیعیر هونه ری که لامیه و به هوی ئه وه ی له چوارچیوهی زماندا ئاراسته ده کړی زیاتر له هونه ره کانی تر په یوه ندیی به گوینگه وه هه یه و کاتیک ئاویتیه ی جوانی ده بی، ده توانی گوینگر به جوړیک قه ناعه تی ده روونی بگه یه نی. ئه دگار ئالین پۆ له شروقه ی شیعیردا ده لیت: «شاعیر به چاکه و خراپه یان دزیوی کاری نییه، ته نیا جوانیه میشکی ده ته نی. ئه رکی شاعیر گه یشتن به جوانیه کی به ربلاوه که جوانی دونیا شه به قیک له وه» (پورنامداریان، ۱۳۸۱: ۲۰).

ئه گه رچی زمان لای مروّف هۆکاری په یوه ندی کردنه و هه موو تاکیک تیندا

هاوبه‌شن، به‌لام زمان له شیعدرا جگه له‌وه‌ی هۆکاره، ئامانجیشه. زمان، که‌ره‌سته‌ی سه‌ره‌کیی شیعه‌ره و یه‌کیک له پینکهاته و ره‌گه‌زه‌کانی وینه‌ی شیعی‌ری یان وینه‌ی هونه‌رییه. زمانی ئه‌ده‌بی به‌هه‌ر شیوازیک بی له زمانی ئاخاوتنی ئاسایی ره‌وانتر و جوانتره، ئه‌مه‌ش به‌شیکی به‌هۆی رازه‌کانی ره‌وانبیزییه و به‌شه‌که‌ی تریشی به‌هۆی توخم و پینکهاته‌کانی وینه‌ی هونه‌رییه که‌گه‌رم- وگوری و جوانی به‌ زمان ده‌به‌خشن، به‌هۆی ئه‌وه‌موو سۆز و خه‌یال‌ه‌ی که‌ ئاویرانی زمان ده‌بن. زمان به‌م شیوه‌یه ده‌بیته‌جل و به‌رگ بو هزری ناو په‌یامی هۆنراوه (سلیوه عیسی، ۲۰۰۹: ۴۱-۴۳).

ئه‌وه‌ی که‌ جوانی چۆن به‌دی دیت و شرۆفه‌کار و ره‌خنه‌گر به‌چ پیناوه‌یه‌ک ده‌بی هه‌لسه‌نگینن، له‌و پرسیارانه‌یه که‌ که‌متر وه‌لام دراونه‌ته‌وه. هه‌لسه‌نگاندنی شیعر به‌تایه‌ت له‌ رووی جوانیه‌وه وه‌ک به‌راوردی شتیکی شیواوی پینان نییه که‌ بکری به‌ که‌ره‌سته‌یه‌کی تایه‌تی هه‌لسه‌نگینن. زۆریک له‌و بوچوونانه‌ی که‌ له‌سه‌ر جوانی له‌ ئارادان زه‌وقی و سه‌لیقه‌یین، بۆیه زه‌وقیش له‌ لایه‌ک یاسایه‌کی تایه‌تی و روونی نییه، و له‌ لایه‌کی که‌وه له‌ تاکیکه‌وه بو تاکیکی تر جیاوازیی هه‌یه. لارنيس پرین به‌یه‌کیک له‌ به‌ناوبانگترین شیوه‌کانی ئه‌زمونکرادی ئه‌ده‌بی ئاماره‌ ده‌کات و ده‌لی: «ده‌کری هه‌ر توخمیک له‌ شیعدرا ته‌نیا به‌و سه‌ردپه‌ره که‌ ئاخۆ توانیوتی شیعر بو گه‌یشتن به‌ ئامانجی سه‌ره‌کیی یارمه‌تی بدات، هه‌لسه‌نگینن. هه‌روه‌ها ده‌توانین به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ شیعدرا له‌و رووه‌وه که‌ ئاخۆ ئه‌و توخمانه (توخمی شیعی‌ری) ده‌ست به‌ ده‌ستی یه‌کیان داوه و کۆمه‌لیکی ته‌واویان خولقاندووه یان نه‌ داوه‌ری بکه‌ین» (پرین، ۱۳۷۳: ۱۰۳). کالریج هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و بوچوون و بنه‌مایه، جوانی شیعر له‌ ده‌ره‌نجامی جوانی ته‌واو توخمه‌ پینکهاته‌ره‌کانی ده‌زانی و ده‌لی: «له‌ شیعدرا چیتیکی که‌ له‌ ته‌واوی به‌ره‌م به‌ ده‌ست دیت، له‌ گه‌ل چیتیکی که‌ له‌ هه‌رکام له‌ به‌شه جیاکانی شیعر وه‌رده‌گیری، گونجاوه و ته‌نانه‌ت له‌ویشه‌وه سه‌رچاوه ده‌گری و دپته‌ ئافراندن» (دیچز، ۱۳۷۳: ۱۷۳). که‌وايه ده‌کری ئه‌م بوچوونه‌مان هه‌بی و بلینن که‌ جوانی شیعر ئاکام و به‌ره‌می جوانی ته‌واو توخمه‌ پینکهاته‌ره‌کانی وه‌ک فۆرم و ناوه‌رۆک و به‌ واتایه‌کی تر، بیژه و واتایه.

توخمه سه‌ره‌کییه‌کانی پینکهاته‌ره‌ی جوانی شیعر بریتین له‌: ۱. جوانی ده‌روه (فۆرم یان رواله‌ت)، ۲. جوانی ناوه‌وه (ناوه‌رۆک)، ۳. جوانی ریک و پیک.

جوانیی دهرهوه له سێ توخم و بهش پیکهاتوو: ئەلف. جوانیی زمان، ب. جوانیی ئاوازی، ج. جوانیی خەپالی.

جوانیی ناوهوه، بریتییه له: ئەلف. سۆز، ب. هزر، ج. واتا.

لەم وتارەدا تیشک دەخرێتە سەر بەشیک لە جوانیناسیی ئاوازی و جوانیناسیی خەپالی که له رازاندنەوه و ئافرانندی وێنە شیعری له شیعەرەکانی هیمن دا روۆکی سەرەکیان هەیه.

هیمن بەهۆی هەستیاربوونیوه زۆر بەی گۆرانیکاری و بەسەرھاتەکانی نیشتمان و زیدەکی دەکاتە هەوینی شیعەر و وێنە شیعری نوێی پێ خۆلقاندوون. بەشیک لە وێنەکانی شیعری له دیوانی هیمن ئاوێنە دۆخە جیاوازهکانی کۆمەلگایه و هەر بەم پێیه دەکرێ خۆبندنەوهیهک بو گۆرانیکارییهکانی ئەم سەردەمە له رووی ناوهروۆکی شیعەرەکانی بکری. خۆبەر به روچوونی به ناواخنی شیعەرەکانی هیمن دا دەتوانی به زۆریک له راستییهکانی میژوویی، کۆمەلناسی، کهلتووری، سیاسی و داب و نەریتهکانی کۆنی کوردهواری سەردەمی شاعیر بگات.

ئەم وتارە له روانگە زانستی جوانیناسییهوه دەروانیتە شیعری هیمن و پاشان به پشت بەستن به میتۆد و شیوازی زانستی جوانیناسی چەند دیرپکی گۆلبژیڕ له دیوانی هیمن تاوتووی دەکات. مەبەست لەم وتارە تەنیا ئەوه نییه بسەلمین شیعری هیمن بههری جوانیناسی هەیه و بهس، بەلکوو له روانیتیکی گشتیدا دەرخەری ئەم راستییهیه که شاعیرانی کورد شارەزای کاریگەریی زانستی جوانیناسی بهتایبەت جوانکاری و روونبژی لهسەر روالەت و ناوهروۆکی وتە ئێدەبی بوون، بۆیه بهو پەری تیگەیشتوویی بههرەیان لەم زانستانە بو رازاندنەوهی شیعەر و ئێدەبی کوردی وەرگرتوو. لیکدانەوهی شیعری هیمن له روانگە جوانیناسییهوه، بابەتیکی درێژخایەنه، لەم وتارەدا تەنیا بەشیک لەم زانستە بەربلأوه لیکدانەوهی لهسەر دەکری.

۲- تەوهری یه کهم: جوانیناسی دهرهوه (ئاوازی ناوهوه و دهرهوه)

له زاراوهی ئێدەبیدا به رازاندنەوهی وتە پاراو و رهوان له شیعەر و پەخشاندا، جوانکاری دەلین. زانستی جوانکاری بەشیک لە زانستی رهوانبژیی ئێدەبیه و له دوو بهشی سەرەکی جوانکاریی بژییهی و جوانکاریی واتایی پیکهاتوو.

به واتایه کی دیکه، زانستی جوانکاری کۆمه لیک ته له که یه وته ی ئاسایی ده کاته وته ی ئه ده بی یان وته ی ئه ده بی به ئاستیکی به رزی ئه ده بی ده گه یه نی. به وشه یه ک یان چهند وشه له دپر یان رسته دا که پیکهینه ری ئاوازی دهنگی (فونیتیک) ی وتنه یان ئاوازی دهنگی دپر یان رسته بههیتتر ده کهن، جوانکاری بیژیهی ده لپن. به واتایه کی تر، رازه کانی بیژیهی به و رازانه ده لپن به ده پیکهینه ری جوانی و رازینه ره وه ی رواله تی وتنه. زۆرجار به به هره وه رگرتن له رازه کانی بیژیهی، وته یه کی ئاسایی شیواز و فورمی ئه ده بی ده گری یان بایه خی ئه ده بی بههیتتر ده بی.

له جوانکاری بیژیهیدا، مه بهست ئه وه یه بزاین هندی جار جوانی وته یه کی ئه ده بی به هۆی په یوه ندی زۆری دهنگی و ئاوازی بهینی وشه کانه، واته ئه و ئالقه نه دیتراوه ی وشه کان به یه ک گری ده دا و پیکهاته ی ئه ده بی دروست ده کات، ماهیه تی دهنگی و ئاوازی هه یه. رۆلی جوانکاری بیژیهی، سه رجه م له کن یه ک دانانی ئه و وشانه یه که بزوین و نه بزوینه کانیان به ته واوی وه ک یه کن یان په یوه ندی ریژیه یان هه یه. جوانکاری واتایی، لیکدانه وه ی ته له که یه که ئاوازی واتایی بیژیه بههیتتر ده کات و راسته وخۆ کاریگه ری له سه ر ناوه رۆکی وته هه یه و بیژیه به ئاستیکی به رزی واتایی ده گه یه نی. جوانکاری واتایی، جگه له رازاندنه وه و بههیتکردنی لایه نی واتایی، تا راده یه ک کاریگه ری له سه ر رواله تی وته ش هه یه و په یوه ندی واتایی له بهینی وشه کاند پیک دهه ینی. به واتایه کی دیکه، ئه گه ر جوانکاری بیژیهی وشه کان به هۆی ویکچوونی هه رچی زیاتری بزوین و نه بزوینه کان به یه که وه گری ده دا و له بهینیاندا په یوه ندیه کی دهنگی هه ست پیکراو دروست ده کات، جوانکاری واتایی وه ک ئالقه یه کی نادیاره وشه کان به شیوازیکی هونه ری به یه که وه ده لکینی و هاو ریژیهی واتایی له بهینیاندا پیک دهه ینی. له جوانکاری واتاییدا به گشتی شیوازیک له شیوازه کانی هاو ریژیهی واتایی بهینی دوو یان چهند وشه به رجه سته ده کری. به شیک له رازه و ته له که کانی په یوه نیدار به جوانکاری واتایی له گه ل ناوه رۆک و زاتی شیوازی ئه ده پیدا په یوه ندیان هه یه، وه ک: شوبهاندن، خواستن، درکه، زیده پۆی و پۆشین و هتد. هه یچ به ره مه یکی ئه ده بی نیه له و رازانه بی به هره بی. ره نگدانه وه ی ئه م جوړه رازه و ته له کانه له دپر یان رسته دا هۆی خه یالای و وینه یی کردنی وته یه و زمان و بیژیه له شیوازی ئاسایی دوور ده که نه وه و بایه خی ئه ده بی و هونه ری

به رسته یان دیر ده به خشن (زانستی رهوانیژیی ئه ده بی، ۱۳۹۶: ۳-۵).

ئاواز «موسیکا» به شیک له پیکهاتهی جوانیناسی و ره گهزه بنه پرتیه کانی شیعره. له راستیدا شیعر ئاخاوتیکی ئاوازییه و ههست و سۆز ده بزوینی. شیعر به بی ئاواز نه بووه، جا چ ئاوازی ده ره وه بی یان ئاوازی ناوه وه. لیکۆله ران ئاوازی شیعر به خالی جیا که ره وهی نیوان شیعر و په خشان (جیا له په خسانی سه روادار) ده ستیشان ده کن. ئاوازی شیعر له دوو به شی «ئاوازی ده ره وه» و «ئاوازی ناوه وه» پیکهاتوه: ۱. ئاوازی ده ره وهی شیعر ئه و لای نه ی جوانیناسی ده گرته وه که ئه رکی ریکخستنی رووکاری ده ره وهی شیعر له خو ده گری و بریتین له کیش و سه روا. ۲. ئاوازی ناوه وهی شیعر که ریتمی شیعر پیک ده هینی، لای نه یکی گرنگی شیعره و له گه ل ئاوازی ده ره وهی شیعردا ئاوازی گشتی هه لبه ست پیک ده هینن. ئاوازی ناوه وهی شیعر بریتیه له ئاوازی ده نگه کان و لیکدان و دووپات کردنه وه و پاش و پیش خستنی وشه و به کارهینانی هه ند پیک له که ره سه زمانیه کان، جوړیک که زورجار له کیش کاریگه تر ده بن. زورجار ئاوازی ناوه وهی شیعر، زمانی شیعری و ئاستی داهینان و پله ی به راوردی نیوان شاعیران دیاری ده کات (عومه ر مسته فا، ۲۰۰۹: ۱۰۷-۱۰۸، ۱۳۰).

هیمن له زۆربه ی شیعره کانیدا گرنگیه کی تایه تی به ئاوازی شیعری داوه و به به ره وه رگرتن له ئاوازی ناوه وه جوانیه کی تایه تی به فورم و ناوه روکی شیعره کانی به خشیوه و ده کری وه ک لای نه یکی جوانیناسی له شیعره کانیدا به رجه سه ته بکریت. له م وتاره دا ئاوازی ناوه وه و چهند رازه یه کی پیکهینه ری ئاوازی ناوه وه له دوو ته وه ری جیاواز تاوتوی ده کری.

۱-۲- دووپات

هونه ریکه ئاوازی ناوه وه ده گرته وه و له ئه نجامی دووپاتی چهند ده نگیک (بزوین و یان نه بزوین)، یان له ئه نجامی ریکخستن و به دوای یه کدا هاتنی وشه و ده سه ته واژه و رسته کانی ناو دیری شیعر جوړه ریتمیکی خو ش و ئاوازیکی هه سه ت بزوین و جوان پیک ده هینی. هیمن به به ره وه رگرتن له رازه ی دووپات و رازه کانی تری وه ک دزیه ک، به رامبه ری، هاوشیوه، دابه سه ر و هتد، ئاوازیکی خو ش و ره وان ی بو ناوه وهی شیعره کانی دروست کردوه. بو نمونه:

۱-۱-۲- دووپاتی نه بزوین

که مالت بی که مالت بو چیه له و شاره ویرانه
که مالتی دهوله مهندی دی، گولم نه یویست که مالتی من

(هیمن، ۲۷۰۸: ۱۸۲)

شاعیر له م دیره دا بههوی دووپاتی نه بزوینی «ل» و رازهی هاوشیوهی لیکدراوی
بلاو له وشه کانی «که مالت، که مالت» ئاوازی ناوهوی دیره کهی بههیز کردوو
و له گه ل ئاوازی دهره و ئاوازیکی گشتی رازاوهیان پیکهیتناوه. ده کری ئهم دوو
رازهیه وه ک لایه نی جوانیناسیی ناوهوی ئهم دیره ده ستینشان بکری.

۲-۱-۲- دووپاتی بزوین

له باری، نازینی، کولمه ئالی نیگاری، دل رفینی، چاوکه ژالی
(هیمن، ۲۷۰۸: ۲۷۰)

له و دیره دا، بزوینی «ی» له وشه کانی پیکهینه ری ئهم دیره چنه جار
دووپات بووه ته وه و ئاوازی ناوهوی دیره کهی بههیز کردوو. ده کری ئهم رازهیه
وه ک لایه نی جوانیناسیی ناوهوی ئهم دیره ده ستینشان بکری.

رویی خه و، هاته وه ههنگامی سوور جیژنه یه، به زمه، زه ماوه نده، سوور
(هیمن، ۲۷۰۸: ۱۲۵)

له م دیره دا، بزوینی نزمی «ه» له وشه کانی پیکهینه ری ئهم دیره دووپات
بووه ته وه و ئاوازی ناوهوی دیره کهی بههیز کردوو و ریتیکی خوشی به
دیره که به خشیوه و ههست و سووزی خوینهر ده جوولینیت.

۲-۲- هاوشیوه^۱

هونه ریکی تر که له پیکهینانی ئاوازی ناوه وه روئی سه ره کی هه یه، هونه ری
هاوشیوه یه و ئهم هونه ره وه ک توخمیکی جوانیناسیی ناوه وه ده ستینشان ده کری.
له زانستی جوانکاریدا به دوو وشه که له پیت و خویندنه وه دا وه ک یه کن،
به لام له واتادا جیاوازیان هه یه، هاوشیوه ده لین. رازهی هاوشیوه له وشه
یان رسته دا هاو پیره یی و هارمونی پیک ده هینی و ئاوازی ناوه وه ی شاعر یان

په خشان به هیتر ده کات. هاوشیوه، له سه ر نزیکی و له به کچوونی زیاتری بزوین و نه بزوینه کانی دوو وشه پیکهاتووه، به جوریک وشه کان له به ک ده چن.

که مه رگی کاوه کانی چاک ده بینن که جه رگی کیژه کان پر چاک ده بینن (هیمن، ۲۷۰۸: ۱۱۵)

له م دپره دا، له به ینی دوو وشه ی «چاک» هاوشیوه ی ته واو هه یه. دوو وشه هاوپیتن، به لام له واتادا به ته واوی جیاوازیان هه یه. «چاک» ی یه که م به واتای: باش و جوان. «چاک» ی دوو هه م به واتای: درز، دادراوه.

ده رکی داخستوه له تو بابت که چی ده رکی نییه

ده رکه داخستن له تو ده رکی هومید داخستنه

(هیمن، ۲۷۰۸: ۱۱۵)

له م دپره دا، له بالی یه که مدا له به ینی دوو وشه ی «ده رکه» هاوشیوه ی لیکدراوی نزیک هه یه. دوو وشه هاوپیت و هاوپرگه و هاوکیشن، به لام له هیز (تکیه) دا جیاوازیان هه یه. جیاوازی به ینی ئەم دوو وشه یه ده کری وه ک یه که م هوکاری به هیز کردنی ئاوازی ناوه وه ی ئەم دپره که لایه نی جوانیناسی به دپره که به خشیوه، به رجه سته بکری.

ته ک و ته نیا به ئارامی ده چم بو گرده که هی بهر دی

به دلته نگگی و کز و خه مناکی راده کشیم له سه ر به ردی

ده که م جا سه یری ئه سستیران و هه لده مژم شنه ی شه وبا

شه و بیلده نگگی چهنده خوشه، هه میسه خوزگه هه ر شه وبا به ردی

(هیمن، ۲۷۰۸: ۱۶۱)

له م دپره دا، له به ینی دوو وشه ی «بهردی، بهردی» و «شه وبا، شه وبا» هاوشیوه ی لیکدراوی بلاو هه یه. بو نمونه: وشه ی «بهردی» له بالی یه که مدا بوته دوو وشه ی سه ره خو و جیاواز که هه ر کام واتای تایبهت به خو یان هه یه. جیاوازی به ینی ئەم وشانه ده کری وه ک به هیترین فاکته ر بو هه لسه نگاندنی بایه خی ئەده بی و لایه نی جوانیناسی ئەم دپره ده ستنیشان بکری.

هه لکه وه ی تاویکی چاویکی له دیدارت بکه م

تا بزانی کوانی بو جوانی دل و دینم ده وی

(هیمن، ٢٧٠٨: ٣٥٨)

له م دپه‌دا، له بهینی دوو وشه‌ی «تاوئیکی، چاوئیکی» که ته‌نیال له دوو نه‌بزوئینی یه‌که‌مدا جیاوازییان هه‌یه، به‌لام ئه‌و دوو نه‌بزوئینه‌تا راده‌یه‌ک شوئینی ده‌رپرنیان و گوگردنیان له‌ده‌م نزیکه (هاومه‌خره‌جن) هاوشیوه‌ی موزاریع هه‌یه.

لاوی ئازای کورده‌واری نیره‌شیری کاتی جه‌نگه

گه‌نجی نازه‌ربایجانی وه‌ک په‌لنگی تیژ چه‌نگ

(هیمن، ٢٧٠٨: ١٤٠)

له م دپه‌دا، له بهینی دوو وشه‌ی «جه‌نگ، گه‌نج»، هاوشیوه‌ی هه‌لگه‌پراوه‌ی ته‌واو هه‌یه. پیچه‌وانه وشه‌ی «جه‌نگ» وشه‌ی «گه‌نج» ه.

٣-٢- به‌رامبه‌ری

کئ وه‌کوو من سارد و گه‌رمی رۆژگاری چیشتووه

گاله ده‌شتی گه‌رمه‌سیر و گاله کۆستانی گه‌ده‌م!

(هیمن، ٢٧٠٨: ٢٩٣)

له م دپه‌دا، له بهینی وشه‌کانی «سارد، گه‌رم، گه‌رمه‌سیر، کۆستان» هونه‌ری به‌رامبه‌ری هه‌یه. ئه‌م وشه‌دژیه‌کانه ئاوازی ناوه‌وه‌ی ئه‌و دپه‌ریان به‌هیز کردووه.

گه‌لئیکم رۆژگاری تال و شیرین رابوارد، ئاخۆ

مه‌رگ مه‌ودا ده‌دا دیسان بینم سه‌رده‌میکی تر!

(هیمن، ٢٧٠٨: ٣٠١)

له م دپه‌دا، له بهینی دوو وشه‌ی «شیرین، تال» رازه‌ی دژیه‌ک هه‌یه. ئه‌م دوو وشه‌یه واتادژ و دژیه‌کن، واته‌بوونی یه‌کیان هۆی ره‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌وی تره. له زانستی جوانکاریدا، به‌م شیوازه‌ی به‌کارهینانی دوو وشه‌ی واتادژ رازه‌ی دژیه‌ک ده‌لین. به‌شیک له لایه‌نه‌کانی جوانیناسیی رازه‌ی دژیه‌ک روونکردنه‌وه، واته‌رۆشنگه‌رییه. یه‌کیک له که‌رهسته‌کانی ناسینی دیارده‌کانی سروشت و دنیا بابه‌تی دژیه‌که. بۆ نموونه ئه‌گه‌ر تاریکی نه‌بوایه رووناکی واتایه‌کی نه‌ده‌بوو یان ئه‌گه‌ر مردن نه‌بوایه ژیان بی‌واتا ده‌بوو. که‌وایه هیززی روونکردنه‌وه و رۆشنگه‌ری رازه‌ی دژیه‌ک زۆر به‌رجه‌سته و سه‌رسوره‌ینه‌ره. له لایه‌کی تره‌وه،

بههۆی ئهوهی که رازه و تهلهکهی دژیه ک ئه و دهرفه ته به بهردهنگ ده به خشی تا خوۆ هیزی هه لباردنی له ناو دیارده کانی دژیه کی سروشتدا هه بی و ئاکامیشی هه یه، له رووی جوانیناسیه وه رازه ی بهرامبه ری زۆر پرپایه خه .

۳- تهوهری دووه م: جوانیناسی ناوه وه (جوانیناسی وینه ی رهوانیژی)

له م تهوهره دا لایه نی جوانیناسی ناوه وه، به تایبه ت جوانیناسی وینه ی «رهوانیژی» شروقه ده کری. چه مکی وینه ی شیعری ئامازه به "Image poetry" ی ئینگلیزی ده کات. هه ندی جار پیی ده لێن «وینه ی هونه ری»، به لام وینه ی هونه ری فره لایه ن و فراوانتره و هه موو هونه ره کان ده گرته وه. وینه له شیعردا ده بیته به خواستن و میتافۆر و شوبه اندن. لیره دا وینه ی شیعری پشت به خه یال، هه ست، ئه قل و روشنبیریش ده به ستیت. وینه له شیعردا خه یالییه و شاعیر به وشه ده یخولقینێ. خه یال، به واتای جوانترکردنی دیمه نیکه له ده برینی وینه ی ئه و سۆزه هه لچوووه ی که شاعیر له ساته کانی بینینی دیمه نیککی جوان و دزیو، تراژیدی یان کۆمیدی له ئه زموونی خویدا به رجه سته ی ده کات. وینه، بریتیه له خه یال که ئه دیب له خه یالی خویدا دروستی ده کات و به وشه ده ریده بریت. له هه موو دۆخیکدا خه یال بوونی هه یه و هه ست و سۆز ده ورووژنیتیت (ئه حمه د ئه سوهد، ۲۰۱۵: ۷۶).

شاعیر بههۆی زمان و هونه ره کانی رهوانیژی و شیوازاناسیه وه و له ته ک پشت به ستن به خه یال، وینه ده کیشیتته وه. خه یال به شی دانه بر او له پیکهاته ی شیعره و شیعیر به ره نگدانه وه ی خه یال له ده ناسری. له ره خنه ی نویدا وینه ی شیعری گرنگی زۆری پی دراوه و وه ک توخمیککی پیکهینه ری شیعیر پیناسه ده کری. ته نانه ت لای زانایانی ئیسلامیه وه شیعیر وه ک «کلام مخیل» ناسیندراوه و پرۆسه ی خه یال و وینه ی شیعری به بنه مای شیعیر ده ستنیشان ده کری. ئه وه کرده وه ی خه یال کردنه ریگه له به رده م شاعیر ده کاته وه تا ئه و واتا و گوزارانه ی که مه به ستیتی له وینه یه کی رازاوه و هونه ریدا گه وهره ی بکاته وه و بیانخاته روو. وینه ی شیعری، به وشه و له ریگه ی وه سف و خوازه و شوبه اندن و هتد، ده ئافریندری. به م پیه ده برین و وینه، یان خود شیواز و وینه وه کوو دوو ره گه زی سه ره کی له گه ل ناوه روک تیکه لا و ده بن و یه کیتی ئورگانیکی به ره مه می شیعیر پیک ده هینن. به مه وینه ی شیعری ده بیته بنه مایه کی گرنگ له و بنه ما

هونه‌ریبانه‌ی پرۆسه‌ی داهینان و ئافرانندی شیعیریان پی کامل ده‌بیت. ده‌توانین به شیوه‌یه‌کی گشتی دوو جوّره وینه‌ی شیعیری ده‌ستنیشان بکه‌ین. یه‌که‌م: وینه‌ی وه‌سفی، که له ریگه‌ی وشه و ده‌رپرینی راسته‌وخۆ پیک دیت. دووه‌م: وینه‌ی ره‌وانیژی که له ریگه‌ی هونه‌ره‌کانی جوانکاری و ره‌وانیژییه‌وه دیته به‌ره‌م.

هیمن وه‌ک وینه‌گریکی پسپۆر به مه‌به‌ستی جوان‌کردن و رازاندنه‌وه‌ی شیعه‌کانی، پشتی به وینه‌ی شیعیری به‌ستوه. هیمن له ئەنجامی ژانی پڕنازار و ده‌ربه‌ده‌ری، ئەزمووینکی باش و سه‌رکه‌وتوو شیعیری به‌ده‌ست هیناوه و له‌و شاعیرانه‌یه که خاوه‌نی خه‌یال و هزرینکی داهینه‌ره. وینه‌ی شیعیری چهند جوّره و به‌هه‌ره‌وه‌رگرتن له چهند رازه و شیوازی وه‌ک: شوبهاندن، درکه و خواستن و هتد، دروست ده‌بیت، شاعیر به‌پیی پیوستی بارودۆخی شیعه‌که‌ی به‌ئاگایی یان بی‌ئاگایی پیکیان ده‌هینیت و له‌سه‌ر ئەم بنه‌ما هونه‌ریبانه شیعه‌کانی ده‌هۆنیته‌وه. له‌م ته‌وه‌رده‌ا شروقه‌ی چهند وینه‌یه‌کی هونه‌ری یان شیعیری ده‌که‌ین که هه‌رکام به شیوه‌یه‌ک لایه‌نی جوانیناسی شیعه‌کانی هیمن به‌رجه‌سته ده‌که‌ن و بنه‌مای سه‌ره‌کی وینه‌ی شیعیری هیمن دروست ده‌که‌ن.

۳-۱- شوبهاندن و وینه‌ی شیعیری

شوبهاندن، بریتییه له چوانندی شتیک یان بابه‌تیک به شتیک یان بابه‌تیک تر، به‌هۆی بوونی ئاواناویک یان چهند ئاوه‌لناوی هاوبه‌ش له به‌ینی هه‌ردوو شته‌که‌دا. به‌واتایه‌کی تر، شوبهاندن چوانندی شتیک به شتیک تره‌به‌و مه‌رجه‌ی ئەو چواندنه له بنه‌مادا راست نه‌بی و راقه به راستی نه‌کردری. واته، شوبهاندن واتایه‌کی ئیدیعیایی هه‌بی. ئەوه‌ی که ده‌لین شوبهاندن، واتای ئەوه‌یه ئەو دوو شته له رواله‌تدا له یه‌ک ناچن، به‌لکوو ئەوه شاعیره ئەو شوبهاندنه پیک‌ده‌هینی. به‌کورتی، شوبهاندن ئیدیعیایی له‌یه‌که‌چوونی دوو شته.

شوبهاندن، به‌شیک له زانستی روونیییه و له چوارچیه‌ی ئەم زانسته‌دا لیکدانه‌وه‌ی بو ده‌کری. شوبهاندن، وه‌ک رازه‌یه‌کی زانستی روونییی، رۆل و کاریگه‌ری به‌رچاوی له پیکه‌ینانی جوانیدا هه‌یه و جوانیناسی به‌ده‌قی شیعیری ده‌به‌خشیت. شاعیران به شیوه‌یه‌کی زۆر به‌ربالاو به مه‌به‌ستی روونکردنه‌وه و جوانتر نوانندی وینه‌کان شوبهاندنیان به‌کار هیناوه. شوبهاندن، وه‌ک ساکارترین

جوړی وینه‌ی ره‌وانیښی پیناسه کراوه. هه‌رچی دووری دوو بابته یان شتیکی که به یه‌کتر شوبه‌پنراون زیاتر بی، له‌ده‌روونی مرؤفدا په‌سه‌ندتره و زیاتر سؤزی خوینه‌ر ده‌جوولینې. شاعر هه‌رچی سؤزدارتر بیت، زیاتر خووی له‌دیواری دل‌ده‌سویت وکارتیکه‌ریی زیاتری له‌سه‌ر به‌رده‌نگ ده‌بی و تووشی هه‌لچوونی ده‌کات.

ئه‌وی سه‌ره‌رزه له‌م ویرانه‌دا تووشی خه‌م و درده

چیای سه‌رکه‌ش بینه‌ قه‌ت سه‌ری بی‌ه‌ور و ته‌م نابی

(هیمن، ۲۷۰۸: ۲۵۹)

له‌م دپړه‌دا، شاعیر به‌هه‌روه‌رگرتن له‌هونه‌ری به‌راه‌ریی واتایی له‌به‌ینی دوو بالی دپړ و رازه‌ی شوبه‌اندنی نادیار، مرؤقی هه‌ستیار و رووناکیری به‌لووته‌کی چیا شوبه‌اندووه و چوون لووتکه‌ی چیا قه‌ت بی‌ه‌ور و ته‌م نه‌بووه، وای نواندووه که مرؤقی رووناکیری هزری قه‌ت بی‌ته‌می دهرد و داخی کؤمه‌لگای داخراو و چه‌وساوه ناییت. له‌م دپړه‌دا شاعیر ئه‌م بیروکه‌یه‌ی به‌قالکردن له‌وینه‌یه‌کی شیعری سه‌رکه‌وتوو و ئاویته‌کردنی له‌گه‌ل سؤز و خه‌یال به‌شیوازیکی هونه‌ریی تاقانه ئافراندووه و ده‌کری و هک لایه‌نی جوانیناسی ئه‌م دپړه‌ دیاری بکریت که رازاوه‌یی به‌دپړه‌که به‌خشیوه.

که فرمیسکم له‌سه‌ر روخساری کیژی دلشکاو بینی

گوتم: یاخواله سه‌ر سوورگول نه‌بینم شه‌ونمیکی تر

(هیمن، ۲۷۰۸: ۱۷۹)

هیمن له‌م دپړه‌دا به‌هه‌روه‌رگرتن له‌رازه‌ی شوبه‌اندنی نادیار وینه‌یه‌کی شیعری رازاوه‌ی ئافراندووه و به‌م وینه‌یه‌ه‌ست و سؤزی به‌رده‌نگ ده‌جوولینې. «فرمیسکی سه‌ر گونای» به‌«شه‌ونمی سه‌ر سوورگول» شوبه‌اندووه. (شوبه‌پنراو): فرمیسکی سه‌ر روومه‌ته. (پیشوبه‌پنراو): شه‌ونمی سه‌ر سوورگوله. (رووی شوبه‌اندن): گه‌شی، روونی و سووریه. (ئامرازی شوبه‌اندن) قرتینراوه. ئه‌م شوبه‌اندنه له‌زانستی روونپنیدا به‌«شوبه‌اندنی نادیار» ناسراوه. شاعیر به‌شیوه‌یه‌کی نادیار دوو شت یان بابته‌ی له‌هه‌ندیک تایه‌تمه‌ندیدا به‌یه‌کتر شوبه‌اندووه. ئه‌م هونه‌ره ده‌کری و هک بنه‌مایه‌کی دیار و هه‌ست پیکراو له‌به‌رجه‌سته‌کردنی لایه‌نی جوانیناسی ئه‌م دپړه‌ دستیشان بکردری.

۳-۲- درکه و وینه‌ی شیعی

له پیناسه‌ی درکه‌دا هاتوووه: وته‌یه‌ک دوو واتای هه‌بیت، یه‌که‌م واتای نزیک و دووهه‌م واتای دوور. که‌وایه، ئە‌گەر بیژەر رسته‌یه‌ک وه‌ها به‌کار بیئێ که زه‌ینی بیسه‌ر له واتای نزیک به واتای دوور بگات، له رازه‌ی درکه که‌لکی وه‌رگرتوووه. به واتایه‌کی تر، رسته یان ساپسته‌یه‌ک که مه‌به‌ستی شاعیر یان نووسه‌ر له ده‌رپرینی، واتای رواله‌تی نه‌بی و قه‌رینه‌یه‌ک که سه‌رنجی خوینه‌ر له واتای رواله‌تی بو واتای نه‌ینی رابکیشی نه‌بیت. که‌وایه درکه یه‌کیک له هه‌ستیارترین بابه‌ته‌کانی زمانه و زۆرجار خوینه‌ر مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی بیژه‌ری بو روون نایته‌وه. به‌م پیه‌ ته‌نیا ئە‌و تاکانه‌ی که شاره‌زاییه‌کی ته‌واویان به‌سه‌ر زمانیکدا هه‌بی، ده‌توانن له واتای درکه‌کانی تایه‌ت به‌و زمانه بگه‌ن و فامی بگه‌ن. به واتایه‌کی تر، درکه وشه، ساپسته یان رسته‌یه‌که بیژەر به شیوازیکی ده‌رپرێ که مه‌به‌ست له ده‌رپرینی واتای رواله‌تی نه‌بیت و مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی واتای نه‌ینی بیت. که‌وایه واتای رواله‌تی هیمایه‌که بو گه‌یشتن به واتا و مه‌به‌ستی راسته‌قینه له ده‌رپرینی وشه یان رسته. درکه هونه‌ریکی ره‌وانیژییه به‌شداری له ئافرانندی وینه‌ی شیعی ده‌کات.

درکه، به وشه، ده‌سته‌واژه یان رسته‌یه‌ک ده‌لین که شاعیر یان نووسه‌ر جوړیک به‌کاری ده‌هینی که مه‌به‌ستی واتای رواله‌تی وته نه‌بی و ئامانجی له وته، واتا نه‌ینییه‌که‌ی بیت. رازه‌ی درکه، دوو واتای دوور و نزیکه هه‌یه. بوژ جوړیک به‌کاری ده‌هینی که به‌رده‌نگ له واتا نزیکه‌که‌وه زه‌ینی بو واتا دووره‌که بپروات. له درکه‌دا واتای رواله‌تی پردیکه بو گه‌یشتن به واتا و مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌ی نووسه‌ر (ئه‌حمه‌دی، ۱۳۹۳: ۱۵).

مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی به‌هروه‌رگرتن له رازه‌ی درکه ئە‌وه‌یه که ئە‌و واتایه‌ی له ریگه‌ی درکه به‌رجه‌سته ده‌کریت، کاریگه‌رتەر، به‌هیزتر و ره‌وانتره له‌و واتایه‌ی که به شیوازی دروس‌ت و راسته‌وخۆ ده‌رده‌بدری. سوودوه‌رگرتن له هونه‌ری درکه به بیژەر ئە‌و ده‌رفه‌ته ده‌به‌خشی تا زۆر واتا که له باری ئاساییدا مه‌جالی درپرینی به‌هۆی شه‌رم یان ترس و هه‌ر هۆیه‌کی تره‌وه نه‌بی ده‌رپردریت. زۆریک له واتاکان ئە‌گه‌ر به شیوازی ئاسایی ئاخوتن ده‌رپردرین زۆر چیژ به به‌رده‌نگ نابه‌خشن، به‌لام سوود وه‌رگرتن له میتۆدی درکه ده‌رپرین تا راده‌یه‌ک دل‌رفین و کارتیکه‌ر ده‌کات. درکه واتاکان به شیوازی هونه‌ری ده‌گه‌یه‌نی و ئە‌م

تایه‌تمه‌ندی‌ه‌ش بی‌گومان له هونه‌ری ره‌وانبیزییه‌وه سه‌رچاوه ده‌گری و چیژ و خو‌شی به‌برده‌نگ ده‌به‌خشی. له ژانره‌ئه‌ده‌بییه‌کاندا درکه له شیعری و په‌خشان، مه‌ته‌ل و په‌ندی پیشیناندا ره‌نگی داوه‌ته‌وه و به‌کار هاتوه.

۳-۲-۱- جوانیناسی درکه

درکه رازه‌یه‌کی زانستی روونبیزییه، که‌سپیک خاوه‌ن هه‌ستیکی ناسک و سه‌لیقه‌ییکی به‌ری‌ن نه‌بی، ناتوانی به‌ره‌می بینی. نه‌ینی له ره‌وانبیزیی ئه‌م هونه‌ره‌ئه‌وه‌یه وینه‌ی جو‌راوجو‌ر و راسته‌قینه‌ت به‌به‌لگه‌وه پیشکه‌ش ده‌کات. ئه‌مه‌ش بی‌گومان له تایه‌تمه‌ندی‌ه‌کانی هونه‌ر ده‌ژمیردری. له رازه‌ی درکه‌دا شتی‌ک له لایه‌ن شاعیره‌وه ناراسته‌وخو‌زق ده‌کرپته‌وه که خو‌پنه‌ری بی‌ری بو‌ی ناچی، به‌م هو‌یه‌گه‌یشتن به‌واتای سه‌ره‌کی سه‌رسوره‌پنه‌ره و چیژ ده‌به‌خشیت که به‌همان شیوه‌ چیژ و جوانی له شیوه‌ی راسته‌وخو‌ی به‌کاره‌پنانی وشه‌کاندا دروست ناییت.

ئهو واتایه‌ی به‌به‌ره‌وه‌رگرتن له درکه دروست ده‌بی، کاریگه‌رت‌ر و به‌هیزتره له‌و واتایه‌ی له کو‌مه‌لپیک وشه دروست ده‌بی و به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخو‌ ده‌خرپته‌ روو. شاعیر یان نووسه‌ر به‌به‌ره‌وه‌رگرتن له هونه‌ری درکه ده‌توانی ئه‌وی ناخی ده‌جو‌لپینی ده‌ریبهری، به‌تایه‌ت ئه‌و شتانه‌ی له‌به‌ر شه‌رم یان ترس و هه‌ر هو‌یه‌کی تر ناتوانی بیدرکینی.

نه‌یانه‌پلیم ده‌بی له‌و سه‌ره‌زمینه له شانم دادپم ئه‌و پینه‌ شینه (هیمن، ۲۷۰۸: ۶۱)

له‌م دپه‌دا، هیمن له ریگه‌ی هونه‌ری درکه‌وه وینه‌یه‌کی شیعری دروست کردوه. رسته‌ی «پینه له شان دادپین» درکه‌یه له «ریسواکردن و عیب له سه‌ر شان لابردن». رازه‌ی درکه له‌م دپه‌دا به‌هیزترین لایه‌نی جوانیناسییه و زمانی له ده‌برپینی ئاسایی دوور کردوه.

گو‌تی ئیواره بازارپی وه‌ره ماچت ده‌می نه‌مویست
هه‌لو‌ی کو‌ستانی کوردستانم و ناژیم به‌ده‌سته‌نده

(هیمن، ۲۷۰۸: ۲۸۶)

له‌م دپه‌دا، هیمن له ریگه‌ی هونه‌ری درکه‌وه وینه‌ی شیعری دروست کردوه. سارپسته‌ی «به‌ده‌سته‌نده ژیان» درکه‌یه له «نان به‌منه‌ت خواردن».

هیمن به که لک و هرگرتن له رازهی درکه ههست و سۆزی خوینەر ده و رووژینیت و چیژیککی خووشی پی ده به خشیت.

لهویش هەر سه ریزوی باسی سه ر بوو

لهویش دنیا به که یفی بی هونه ر بوو

(هیمن، ۲۷۰۸: ۵۹)

له م دیره دا، هیمن له ریگه ی هونه ری درکه وه وینه ی شیعیری دروست کردووه. سارسته ی «باسی سه ر بوون» درکه یه له «مه ترسی تیداچوون». رازاندنه وه و به هیزکردنی واتا به که لک و هرگرتن له هونه ری درکه لایه نی جوانیناسی ئه م دیره ی به رجه سته کردووه.

۳-۳- مرۆفاندن^۱

به ره پالدانی ئاکار و تایه تمه ندیی مرۆیی به گیانله به رانی تری سروشت و وه ک مرۆف نواندنیان، مرۆفاندن ده ئین. به واتایه کی تر، مرۆفاندن بریتیه له ره پالدانی تایه تمه ندی و ههست و سۆز و جم و جوئی مرۆف به پیکهاته کانی تری سروشت. رازه ی مرۆفاندن له زانستی روونبیزیشدا تاوتوئی کراوه، به لام له زانستی جوانکاریدا وه ک رازه یه کی جوانکاری و اتایی لیکدانه وه ی له سه ر ده کری، ئه م رازه یه شیوازیکه بو رازاندنه وه ی وته و ئافراندنی وینه ی هونه ری جوان و رازه وه که ههست و سۆزی خوینەر ده جوولینن. ئه م رازه یه شیوازیکه بو رازاندنه وه ی وته و به دیهینانی وینه ی هونه ری جوان که ههست و سۆزی خوینەر ده جوولینیت. هیمن وه ک شاعیریکی به ئه زمون له م جووره بنیاتی وینه دا دهست په نگینی و لیها توویی خو ی سه لماندووه. بو نمونه له م وینه یه دا:

وه کوو ئاوالی چاک ئه سستیره کان گوئی راده دیرن بو م

هه تا بۆیان به یان که م مووبه موو رازی ده روونی خو م

(هیمن، ۲۷۰۸: ۱۶۱)

له م دیره دا، شاعیر کرده وه ی مرۆفانه ی وه ک «گو ی رادیری» ی ره پال ئه سستیره داوه و به م ره پالدانه وینه یه کی هونه ری جوانی ئافراندووه. ئه م رازه یه شیوازیکه

بۆ خولقاندنى جوانىي وتە و دوورکردنەوہى وتە لە زمان و دەرپرینی ئاسایى. مرؤفاندن، بە پیکهینانى وینەى هونەریى جوان و رازاوه هەست و خوڤشى بە بەردەنگ دەبخشیت.

۴-۳- چاولەیهک

ئاشقى چاوى كەژال و گەردەنى پرخال نیم

ئاشقى كیو و تەلان و بەندەن و بەردم ئەمن

(هیمن، ۲۷۰۸: ۸۹)

لەم دێرەدا، لە بەینی وشەکانى: «کیو، تەلان، بەندەن و بەرد»، كە بەشیک لە پیکهاتەى سروشتیى چیان و بە تەواوى پیکدەخۆن، رازەى چاولەیهک هەیه. لە رازەى چاولەیهکدا بەهۆى ئەوہى جۆرپیک هاوئاھەنگى و ریک و پیکى لە نیوان چەند بابەتیک بەرجەستە دەکرى، خوینەر هەست بە خوڤشى دەکات و جۆرپیک ئاوازی ناوہوہ دروست دەبى. دیتنەوہى پەيوەندى و هاوئاھەنگى نیوان دیاردەکان جواترین و خوڤترین سۆزى تىدايە. لە زانستى جوانکاریدا، بە کۆکردنەوہ و ریزکردنى دوو یان چەند بابەتى هاوڕەگەز لە دێرپیکى شیعردا كە پیکدین و بە یەكترى دەخۆن، رازەى چاولەیهک دەلین.

۵-۳- تیلنیشان

شیخی سەنعان بۆ كچى گاور لە ئىسلام وەرگەرا

من خەرىكم بۆ كچە شیخی پەژىوان بىمەوہ

(هیمن، ۲۷۰۸: ۳۳۷)

لەم دێرەدا، تیلنیشان بە چیرۆكى شیخی سەنعان كراوہ كە بۆ كچە گاورپیک لە ئىسلام وەرگەرا. لە ئەدەبى فارسى و كوردیدا لە شیعرى زۆر بەى شاعیران ئەم تیلنیشانە ئاھاژەى پىكراوہ. جوانىي رازەى تیلنیشان لەو چەند بابەتەدا كورت دەكەینەوہ: هونەرى تیلنیشان لە شیعەر و پەخشاندنا پەيوەندى نیوان بابەتى سەرەكى و چیرۆك پىك-دەهینى. لە رازەى تیلنیشاندنا، تەنیا بە وشە یان سارستەیهك چیرۆكپىك یان بەسەرھاتپىكى مپژوووى وەبیر دیتەوہ. ئەم جۆرە هونەرە زۆر هەستبزوینە و لە كەمترین كات و بە كەمترین وشە

به سه رهات یان رووداوێکی تال یان شیرین که هۆی ورووژاندنی سوۆزی مروییه، وهبیر دپتهوه و دهسه لاتی شاعیری دهسه لمینێ و کاریگه ریی جوانیناسیی ئه م هونه ره ده رده خات. ئه گه ره له رازه ی تیلنیشاندا نادیارێک بو وروونکردنه وه هه بی و پێویست به وردبوونه وه به که ی زووری زه نینی بی و پاشان چیرۆک وهبیر بپته وه، ئه وه گو مانێکی تیدا نییه ئه م جوۆره تیلنیشانه، جوانترین تیلنیشانه.

۳-۶- کوۆکردنه وه و لیککردنه وه

بزانه توۆه وی ئه هلی هونه ر بی ده بی یا ده س به سه ر یا ده ربه ده ر بی (هین، ۲۷۰۸: ۱۵۷)

له م دپره دا، سا رسته ی «ئه هلی دل»، رازه ی کوۆکردنه وه و سا رسته ی «ده س به سه ر یان ده ربه ده ر»، ئاماژه به رازه ی لیککردنه وه ده کات. سه ره تا به شو به اندنی نادیار، دوو شت یان بابته له گه ل یه ک له ئاو ه لئاو یکی ئیدیعاییدا کوۆ ده که نه وه و پاشان له به یناندا جیاوازی داده نین. له زانستی جوانکاریدا به م رازه یه کوۆکردنه وه و لیککردنه وه ده لین (همایی، ۱۳۶۳: ۲۸۴؛ شمیسا، ۱۳۷۸: ۷۹).

۳-۷- په ندومه ته لۆک

چلکی ده سته مالی دنیا" وه ک ده لین مال په رست په یمان شکیه و بی به لین (هین، ۲۷۰۸: ۲۷۹)

له م دپره دا، مالی دنیا چلکی ده سته و مال په رست په یمان شکیه. ئه وه رسته یه ئاماژه به بی باه خیی مالی دنیا و جیی متمانه نه بوونی به ئینه کانی مال په رست ده کات. ئه م دپره، رازه ی جوانکاریی په ندومه ته لۆکی هه یه. له زانستی جوانکاریدا رازه ی په ندومه ته لۆک به م جوۆره پیناسه کراوه: نووسه ر یان شاعیر ئاماژه به وته یه کی به نرخ بکات، پاشان له داها توودا وته که ی بپته په ند و بو ئاموژگاری که لکی هه بی. جوانیی ئه م رازه یه له وه بابته دایه که له رووی و اتاوه وانه ی مه عریفی جوان و به هیز پیشکه ش ده کات و نه یینی زیاتر له وه و اتایه به رجه سته ده بی. رازه ی په ندومه ته لۆک، نا راسته وخو به رده ننگ فیزی به لگه ی ئه قلی و نه قلی و ئه زمونی تایبه ت و تیگه یشتن له دیارده و

تایه تمه ندییه کانسی واقع ده کات.

۸-۳- تیکهه لکیش

کۆششی من زۆر به جییه و زۆر رهوا چونکه قانونی ته بیعت وایه، و
"هر کسی کو دور ماند از اصل خویش باز جوید روزگار وصل خویش"
(هیمن، ۲۷۰۸: ۲۸۳)

له م شیعره دا، هیمن بو پینداگری له واتای سه ره کیی شاعر، که لکی له
رازه ی تیکهه لکیشی ناروون گرتووه. له زانستی جوانکاریدا تیکهه لکیش به م
جوړه پیناسه کراوه: شاعیر راسته و خو بال یان دپړ یان شیعری شاعیر یکی تر
له ناو شیعری خو ی که هاو کیش و هاوسه روایه بهیښی. له رازه ی تیکهه لکیشدا
مه رجه بال یان دپړ یان شیعری ته مانه تی (تیکهه لکیش کراو) وه ها ناسراو بی
که هو ی دوو دلی و بو نی دزی لی نه یی. تیکهه لکیش دوو جوړه: ۱. تیکهه لکیشی
روون: شاعیر راسته و خو ئاماژه به ناو یان نازناوی شاعیر یک که شیعری لی
تیکهه لکیش کردووه بکات. ۲. تیکهه لکیشی ناروون، شاعیر ئاماژه به ناو یان
نازناوی شاعیر یک که شیعری لی تیکهه لکیش کردووه نه کات. هو ی سه ره کیی
نه درکانندی ناوی شاعیر، ناسراوی شاعر یکه که تیکهه لکیش کراوه. ئه م
تیکه لآوی و ئاو یته کردنی شیعری دوو شاعیره سوژ و چپژ یکی خوش به خو ی نه ر
ده به خشی و لایه نی جوانیناسی ئه و شیعری به رجه سته کردووه.

۴- ئه نجام

به لیکدانه وه ی به شیک له لایه نه کانسی جوانیناسی شیعری هیمن (که
مشتییک له خه رمانی بوو) بو مان ده رکه وت، هیمن به بیرى ناسک و سوژ و
سروشتی موؤفانه و به هره وه رگرتن له رازه کانسی ره وانیښی، به تایه ت جوانکاری،
وینه گه لیکى شیعری تاقانه ی ئافران دووه که له میژووی ئه ده بی هاو چه رخی
کوردیدا هو ی هه رمانی تی.

شیعری هیمن تیکه لآوی خه یالینکی رازاوه، هزریکی داهینه ر، هه سستیکی
ناسک و زمانیکی پاراوه. وینه ی هونه ری له شیعره کانیدا قال بووی خه یالن.
جوړی ژیا نی پر له ئازار، ئه زمونیکی سه رکه وتووی شیعری پی به خشیوه.

له شیعی هیمندا زۆرجار وینهی شیعی وینهیهکی راسته قینهیه و له دیمه نی ناوچهی رهنگاوهرهنگی موکریان سه رچاوه ده گری و ئهم دیمه نه وه ک خوئی رهنگین ده نوین. له شیعه کانیدا نواندووویه تی له ناسین و ناساندنی سروشتی کوردستان و جوانیه کانیدا چهنده شارهزا و پسپوره. له گه ل سروشت گه و ره بووه و له سروشتیش ئیلهامی وهرگرتوه.

هیمن له و دهگمه ن شاعیرانهیه به شیوهیهکی گونجاو و لۆژیکی توانویه تی یه کیتی فۆرم و ناوه روک له شیعه کانیدا بیاریزی و ته نانه ت دیارده کۆمه لایه تیه کانی وه ک سیاسه ت، نه داری، نه خوینده واری و زۆرداری و هتد، وه ها له گه ل دیارده روچی و دهروونیه کانی وه ک ئه وین و خوشه و یستی، مه رگ و ژیان و هتد، ئاوپته بکات که به رده نگ تام و چیژی تایه ت به خوئی لی هه لپنجی. زۆرجار وینه کانی شیعی له هۆنراوه کانی هیمندا، خه یالییه و هوی وروژاندنی هه ست و سۆز ده بیته و زۆرجار له وینه یه کی خه یالی خوینهر ده جوو لپیت و ده بیاته ناو که شیکی راسته قینه و جوان.

هیمن وه ک وینه گریکی پسپۆر زۆربه ی شیعه کانی به وینه و تابلوی رهنگاوهرهنگ رازاندوو ته وه. مه به سته هیمن ته نیا رازاندنه وه ی شیعه نییه، به لکو وه له روانیتیکی قوولتردا، ده و له مه ندرکدنی ئه ده بی کوردی و نواندنی کاریگه ریی زانستی جوانیناسی له سه ر رواله ت و ناوه روکی شیعی کوردی بووه. هیمن به بیری ناسک و سۆزی مرؤفانه و به هره وه رگرتن له که ره سته کانی جوانکاری (رازه کان)، وینه گه لیککی شیعیی تاقانه ی ئافراندوو که له ئه زموون و روانینی گشتی خویه وه سه رچاوه ده گری.

وینه ی ره وانپیزی له شیعی هیمندا هه لقو لای هه ولی زه ینی و تایه تیه و چیژ و وروژه و هه لچوون به خوینهر ده به خشی.

خویندنه وه ی شیعه کانی هیمن ده رخه ری ئه و راستیه ن که هیمن به به هره وه رگرتن له زمانی شیعه، واته زمانی ئافراندنی جوانی و خه یال، سروشتی به گشتی نوئ کردۆته وه.

سه رچاوه کان

سه رچاوه کوردیه کان

۱. ئەحمەد ئەسوەد، نەوزاد (۲۰۱۵). فەرھەنگی زاراوەکانی ئەدەب و زانستە مروڤایەتییه کان. سلیمانی: ناوەندی غەزەلنووس.
۲. ئەحمەدی، ئیبراهیم (۱۳۹۳). فەرھەنگی کینایە و دەستەواژەى کوردی سۆرانی، زیوهری زمان. سنه: شه‌میم سنه.
۳. سلویو عیسا، هاوژین (۲۰۰۹). بنیاتی وینەى هونەری له شیعرى شیرکۆ بیکەس دا. سلیمانی: دەزگای چاپ و پەخشى سه‌رده‌م.
۴. شیخەلیسلامی موکری، سه‌ید محەممەد (۲۷۰۸). دیوانی هیمن. سلیمانی: پەخشانگەى ئازادی.
۵. عومەر مستەفا، ئاسۆ (۲۰۰۹). بەها ئیستاتیکیه‌کانی شیعر. دهۆک: چاپخانه‌ى خانى.
۶. قاره‌مانى، جه‌غفه‌ر (۱۳۹۶). زانستى ره‌وانیژیی ئەدەبى: بەشى یه‌که‌م، جوانکاری. سنه: زانستگای کوردستان (تویژینگه‌ى کوردستاناسى).

منابع فارسی

۱. احمدی، بابک (۱۳۸۰). حقیقت و زیبایی. تهران: نشر مرکز، چاپ پنجم.
۲. پورنامداریان، تقی (۱۳۸۱). سفر در مه‌ تهران: نگاه. ویراست جدید.
۳. پرین، لارنس (۱۳۷۳). درباره‌ شعر. ترجمه فاطمه راکعی. تهران: امیرکبیر.
۴. خان‌محمدی، محمد حسین (۱۳۸۴). علم بدیع (آشنایی با آرایه‌های سخن). قم: انتشارات امیرالمومنین.
۵. دیچز، دیوید (۱۳۷۳). شیوه‌های نقد ادبی. ترجمه محمد تقی صدیقیانی و دکتر غلام حسین یوسفی. تهران: علمی، چاپ چهارم.
۶. شمیس، سیروس (۱۳۷۸). نگاهی تازه به بدیع. تهران: انتشارات فردوس.
۷. فشارکی، محمد (۱۳۷۴). بدیع. تهران: نشر نیل.
۸. وزیرى، علینقلی (۱۳۳۸). زیبایی‌شناسی. تهران: دانشگاه تهران، چاپ دوم.
۹. همایی، جلال‌الدین (۱۳۶۳). فنون و بلاغت و صناعات ادبی. تهران: نشر هما.